

ABECEDA LIDŠTINY - nástroj pro rozvíjení řad asociací

Pravidla a postup pro symetrické čtení slova:

Jsou slova, která nás něčím zaujmou, nebo nám není jasný jejich smysl. Jsou proto vhodná pro rozebrání po jednotlivých písmenech, pokud už známe směrovací význam každého písmene pro naše vědomí a podvědomí (viz na konci textu). Při **SYMETRICKÉM ČTENÍ SLOVA** (podstatného jména) najdeme nejdřív střed slova – je to jedno anebo dvě písmena. Uvědomíme si jejich smysl a přejdeme k písmenu **vpravo**.

Napravo od středu je vždy **ÚKOL** a **nalevo** od středu je **NÁPOVĚDA** pro úkol.

Smysl každého dalšího písmene si uvědomíme (v duchu řekneme) a hledáme nějakou možnost propojit se smyslem už „přečtených“ písmen.

Čtení samotného slova tímto způsobem využívá protiklad mezi **naučeným** či **hledaným** (novým) smyslem rozebíraného slova – jiný smysl slova vzniká z asociací, které nabíhají ze znalosti významu každého písmene.

Výsledkem volných asociací ke každému písmenu by měla být věta, složená z podvědomých i vědomých asociací, plynoucích ze znalosti jednotlivých písmen rozebíraného slova. Vytvoření věty z tohoto slova je zpočátku obtížné, protože ji obvykle tlačíme k chápanému textu. Ale to je zbytečné, věta by se k textu nemusí vázat. Má rozvíjet fantazii. **Propojování smyslu samotných písmen do nového většího celku z vybraného slova je klíčem k osobnímu podvědomí.**

Symetrické čtení využívá volné „kmitání vědomí“ (polomyšlenek?) tak, že necháváme volně plynout asociace v kontextu „směrového náboje“ každého písmene. Po osvojení techniky čtení pak vytvoříme i větu z těchto asociací. Ta má nabídnout jiný směr chápání původního textu.

Rozebíraná slova nás učí jinak uvažovat = **věta vytvořená ze znalostí o každém písmenu rozebraného slova narušuje myšlenková schémata a může je měnit.**

Tuto formu „zasvěcování“ si řídíme sami – ve snaze pochopit, jak spolupracují obě hemisféry. Abeceda lidštiny pomáhá poznávat to, co nás přesahuje.

Příklad intuitivního čtení slova si můžeme ukázat například u slova **LÁSKA**:

1. Přečteme si význam středového písmene „S“ (nebo dvou písmen, pokud je počet sudý) a necháme své myšlenky (asociace) volně plynout, až nám nabídnou nějaký „směr“, nápad, obraz, něco, co v osobním životě rezonuje (blikne) s kvalitou toho písmene („S“- symbol spojování, háček... anebo syčení hada...?).
2. **Vpravo** od středu je „úkol“ = písmeno „K“, vyjadřuje potřebu KON/TAKTU, **spojuje dvě úsečky** tohoto písmena ke **třetí**. Jedna představuje sílu myšlenek (shora), druhá sílu člověka (zdola), obě se napojují na svislou linku času.
3. Písmeno od středu **vlevo** představuje „cestu k řešení úkolu“, tím je často písmeno „Á“. „Čárka“ nad tímto symbolem začátku abecedy prodlužuje zvuk písmene „Á“, celé písmeno vyjadřuje trvání, opakovatelnost - a příčka mezi úsečkami ukazuje dosažený stupeň poznání....
Opět necháme myšlenky volně tékat, až vyplyne nějaká spojitost (asociace) mezi úlohou písmene „úkolu“ a písmene pro „**řešení úkolu**“.
4. Pokud po chvílce spojitost nenaskočí, přečteme další písmeno „úkolu“, po „K“ je vpravo od středu druhé, krátké „A“. Po další chvílce uvolnění vědomí k němu předáme první písmeno slova - cesty k řešení“. Písmeno „L“ je symbolem práce,

nutnosti změnit a zlepšit kvalitu svého života způsobem, který nám někdy nevyhovuje. Celkový **pocit** získáváme navazováním předchozích „pocitů z písmen“... a hledáme **celek**, větu, vyjádření slova „láska“ **jinými slovy**. **Do nové věty o lásce vtěsnat to, co mozek uchoval, vybral a přenesl z naučených významů každého písmene.**

5. **Pocit z písmen** můžeme, ale nemusíme propojovat s kontextem v článku, věta z písmen tak může být **o potřebě Kontaktu, Ale i opatrnosti a píle v udržování....** Uvolnit své „šablony myšlení“ je podmínkou i pomocníkem při osvojování smyslu písmen. Odměna v podobě dobrých „nápadů“ je CÍLEM abecedy lidštiny.
6. **Ze vzniklých „polomyšlenek“ (pocitů)** jsme vytvořili **celou větu**. **Slovo je vždy nosičem nějaké vrstvy vnitřního sdělení**, osobní asociace mohou dát jiný smysl původnímu textu. „**Kmitání vědomí**“ vpravo a vlevo po písmenech uvolňuje schematické, zvykové **šablony myšlení**, opravuje osobní vnímání světa nalézáním dalších vrstev významů k prvoplánovému pochopení nějakého textu. **Slovesa takto číst lze, ale sloveso je už reálným součtem myšlenkových pohybů, patří zpravidla jen do původního textu.**
7. Čtení vybraného slova „**kmitem od středu vpravo a vlevo**“ nám (teprve po delší praxi!!) začne nabízet jiné, hlubší souvislosti mezi slovy i děním v okolí.
8. **Zastavení se, zadrhnutí na nějakém slovu při čtení textu, bývá nabídkou (otázkou) z našeho osobního podvědomí** – čeká nás nová informace, někdy přístupná až po „**rozbalení**“ slova po písmenech.

Poznámka: Později, až se běžné čtení vět promísí se „symetrickým čtením slov“ se začnou projevat i efekty tohoto přístupu k informacím, ukrytým ve slovech, číslicích a písmenech. Lidé se budou učit **prostřednictvím svého podvědomí** dělat „**ZÁZRAKY**“, které uměli lidé v předchozích lidských civilizacích. My tyto vzpomínky přijímáme ve snech - a svojí snahou sny můžeme realizovat.

Doba dozrála ke staronovému objevu intuitivního čtení slov pomocí obrazů v myslí, detailů v okolí či osobního naladění. S trochou fantazie počátek vznikání můžeme najít i v českém slově „**N+I+C**“.

„**N**“ můžeme vnímat jako **kmitání myslí** (NNNNN...).

„**I**“ vytváří zcela přirozené **ROZHRANÍ** (osu symetrie tří symbolů), což vede k množství nových, osobitých myšlenkových nedokončených kmitočtů.

„**C**“ vypadá jako nedokončený okruh, ve významu **otázky**, v češtině je otázka i náповědou k cíli, otázku i potřebu odpovědi perfektně vyjadřuje dvojice symbolů „**CO?**“

Symbol „**O**“ = **ovál** vyjadřuje polaritu - naplnit „**nulu**“ (původně prázdný celek) řadou dalších stupňů (1 – 9), které známe z matematiky.

Symbole velkých písmen „latinky“ **popisují tonální strukturu, souběžnou se vznikem latiny**, jejíž podstatou je existence **REZONANČNÍHO PRINCIPU**, kdy prolínáním dvou prostředí vzniká mezi nimi prostředí třetí, nové (viz propojení kružnic Vesica Piscis).

REZONANČNÍ vztahy mezi **tóny, intervaly a akordy** základní hudební stupnice **C -dur** jsou svázané trvale ke **dvojcím** symbolů, vytvořeným z „**úseček**“ a „**obloučků**“.

Když zjistíme, že **úsečka** je také „**obrázkem kmitočtu v nulové hodnotě času**“ – a že **kmitočet je opakováním protipohybů**), a také zjistíme, že **oblouček je částí rotace** – tak nám nezbyvá než se na vznik a úlohu latiny podívat důkladně, pochopením rozdílu mezi prázdnou a zvukem slov naplněnou nulou. „**Zvuk oválu**“ je přenesením obrazu „otevřených úst“ do symbolů písmen s jedinečným zvukem každého z nich. Ale to se stalo opravdu velmi dávno, v době **kdy počátkem lidské řeči byly emoční zvuky zvířat.**, chápané tehdejšími lidmi a překládané do jazyků každé vývojové etapy.

Naplnit „nulu“ novými poznatky byl – a stále je – nejen můj cíl. Příroda mi nabídla zkoumat lidskou řeč z pohledu osobní (emoční?) síly, která je přirozenou součástí sebeřídícího procesu v přírodě, doloženého fungováním dynamiky **zákona akceREakce**.

Barvy a pořadí takto zapsaného zákona zobrazují **jazyk lidských emocí** – kdy **modrá** je výchozím stavem **informací**, **červená** obsahuje **proces proměn** a **zelená** (příroda) je **výsledkem komunikace pohybových sil, zodpovědných za vznik a vývoj hustot, pevné hmoty a vrstev života=cykličnosti ve vesmíru**.

Velká písmena latinky /kapitálky/ jsem rozdělil **do skupin** s podobnou **směrovací** úlohou pro osobní **PODVĚDOMÍ**, pro cestu „nového vjemu“ do osobního vědomí.

Vznik symbolů malé abecedy a „arabských“ číslic je samostatnou a dlouho utajovanou součástí našich dějin.

Pro hledání základních souvislostí lidstvo nutně muselo kdysi dávno vytvořit jazyk, jehož **SLOVA** mi umožnila vytvořit logický a věcně doložený příběh o vzniku a dočasném zanikání – prostřednictvím vývoje zvukových „jazyků hmoty a přírody“. **Cesta od latiny k češtině** je pochopitelná nejdřív při druhém čtení tohoto a dalších textů na www.karao.cz
Před čtením je vhodné si uvědomit, že vedle sebeřízení celku přírody je **harmonický lidský pár** v harmonickém spojení ženy a muže nástrojem s nejvyšší hladinou **SEBEŘÍZENÍ**.
O vrstvách sebeřízení je i pokračování tohoto textu.

.....

PÍSMENA slouží ke SMĚROVÁNÍ pohybů a potřeb:

E+R+S+T+O = pět symbolů zobrazuje základnu naší existence v symbolovém – písmenném poznávacím systému. V číslicovém systému je podobnou pětici symbolů „součet jednotek“ ($1 + 1 = 2$).

E ENERGIE, síla ve stavu **připravenosti** (potenciálu) - je vžitým pojmem, potřebným k realizaci pohybu. **E**nergii v klidové formě známe jako **INFORMACI**. Energie v pohybové formě je **podmínkou existence hmoty** a složitějších a cyklických (živých) struktur = programů pro dráhy pohybu.

Existence pohybu je nedělitelnou trojicí, vytvořenou ze **Směru a Rychlosti**.

Čeština vyjadřuje „symetrii protisměrů“ (= protikladnost pojmů „směr a rychlost“) v podobě tvaru malých písmen na začátku a konci slova **poHyb**. Žádný jiný jazyk (v mém obzoru) do **POHYBU** = „základny vesmíru“ neuložil symboly tak, aby symetrie celého slova „**poHyb**“ – vyjadřovala **růstovou hodnotu středového písmene** a **symetrii protisměrů na koncích tohoto pojmu**, kde vyjádřený protisměr krajních písmen současně **nabízí směr k vytvoření rotace**.

Dosah této „shody náhod????“ si v současnosti (od roku 2002 až do 2024) asi málokdo dovede představit. Směrovací význam každého písmene pro změnu osobní „řady asociací“, je zásadní, dotýká se **nejhlubších = emočních vrstev** osobního „světonázoru“ (souboru doložených a **uvěřených** pravd).

R ROVNOVÁHA (**r = polo/měr**) ukazuje rozhraní polovin, osu symetrie. **Devět** písmen tohoto slova určuje středovou úlohu celku v písmenu „**O**“ (v matematice podobný ovál „**nula**“ propojuje a opakuje řadu devíti číslic, naplňuje naše vědomí novými poznatky). Střed slova „rovn/o/váha“ zobrazuje „zrcadlovou“ symetrii (4 O 4) čtyř sil člověka – kde tím zrcadlem je vztah k hudbě.

Je dobré znát síly, měnící osobní a okolní vesmír : **Musím, Měl bych, Můžu, Chci) Osobní pořadí těchto sil** každého člověka určuje jeho potenciál pro společnost.

S **SPOJOVÁNÍ** (s = dráha), symetrie, souhlas, ale i **varování** stejným zvukem „ssss“ je obsahem symbolu základní **dvojice sil** pro vznik větších celků. „S“ je obrazem vývojových pohybů, řízených **vnější** silou „shora“ = od horního konce písmene doleva ke středu, tam končí práce „vrchnosti/vládců“. „Zdola“ a doprava vede **vnitřní** cesta člověka a jeho práce, směřující nahoru ke spokojenosti cestou střetů práva se spravedlností. Písmeno **S** je **obrazem dvou opačných směrů jediné síly, směřující do „plovoucího středu“**, písmeno vyjadřuje potřebu spojování (vrstev strachu k přijetí neznámého).

T **ČAS** (t = tempo, time) je vžitým symbolem nejen pro měření období (anebo stavové hodnoty pohybu) v daném prostředí (kalendář, hodiny). Podstatou času je „**oka/mžik rozhodnutí**“. Zdrojem každého rozhodnutí je zákon **akceREakce** v „**nulové hodnotě času**“ = v okamžiku volby. Zákon **akceREakce** běžně vyjadřuje **dobu** od „vstupu akce“ /události/ **k jejímu pochopení – a k rozhodnutí, jak vzniklou situaci řešit**. Zbožštění fenoménu „čas“ vzniklo z potřeb vládců = lidí, kteří náš „čas života“ plnili svými znalostmi a svou **schopností vytvořit pro nás práci**, která uživí je a zlepší (nebo zničí) okolní prostředí.

O **CELEK** (okruh, objem) vzniká kmitáním pohybů (otázek) z „bodu“ v naší mysli „do prostoru“ a zpět. **Každý CELEK vzniká nejméně ze dvou částí = sceluje „vnitřek a povrch“**. **Celek je vždy vyváženou DVOJICÍ**. Příkladem je magnet, je v klidu dokud se nepřiblíží „objekt jeho zájmu“ s vhodnou rezonancí = podobností, ale nikoliv stejností.

Dva obrazy oválu v podobě nuly „0“ a písmene „O“ jsou základnou pro dva poznávací systémy – **matematiku a etnické jazyky**. Hodnotu obou poznávacích a řídicích systémů **vyvažuje** třetí, propojovací emoční systém - **hudba**, vytvořená ze základní rezonanční tonální/harmonické struktury **C-dur stupnice** (patrně v době před několika tisíci lety v jazycích kultur v Egyptě a Asii, o kterých nám byly utajené do nedávné doby téměř všechny informace).

Hudba spojuje symboly pro slova a čísla do REZONANČNÍCH kmitočtů, vhodných ke spojování vědomí člověka s „pamětí vesmíru“ (viz Nikola Tesla a další před ním i po něm). Hudba zapisuje čtveřici sil člověka notami a pomlkami. Délku, výšku a hlasitost/sílu/ a rytmus „**hudby v řeči**“ řídí člověk, ale „barvu“ hudby podmiňuje výběr hudebního nástroje. Dopad hudby do vědomí v dětství do značné míry určuje kvalitu dalšího života.

Hloubka dějin vesmíru je vložena do konstrukce latinského jazyka, vývoj lidských jazyků dokládá možnosti komunikace lidí s pohybovými silami ve vesmíru.

Nebo si opravdu někdo myslí, že složitá gramatika latiny, kompletní názvosloví přírody a procesů v člověku, navíc stále zachované v medicíně a biologii – někdo slepil v sedmém století před letopočtem někde v Itálii? (viz wiki a další zdroje, včetně „umělé inteligence“)...

.....
Nezbytné nástroje, potřebné pro růst SEBEORGANIZACE ve vrstvách přírody:

L **PRÁCE** – symbol „L“ vyjadřuje **emoční prostředí populace s nižší hladinou sebeřízení** (obvykle vzdělání). Tvar písmene vyjadřuje ostrou „změnu směru vpravo“ řízenou „shora“ (od šéfa?) vyvolává často negativní emoce k uložené práci. **Nezbytnost** potřeby zajistit si prostředí pro život vede ke hledání směru „vpravo“ (do práva, k pravdě..)

Cesta „zdola“ (inovace pracovních postupů) je sice přirozená a lepší – pokud není brzděná pohodlností těch, kdo nám práci přidělují.

K KONTAKT – je zdrojem pro ZMĚNU setrvačnosti myšlenkových šablon a naučeného jednání. V písmenu se se setkají „**dvě úsečky**“ (úsečka je obrazem kmitání v nulové hodnotě času) s **třetí...svislice** vyjadřuje proces růstu poznatků v čase. Slovo „**kon/takt**“ spojuje emoční citlivost (takt) s „konáním“ Kontaktem začíná nový celek, důvodem pro kontakt je **setkání se zdrojem** (horní úsečka písmene) a **osobní potřebou** (spodní šikmá úsečka) se zkušeností v okolním časovém/dobovém prostředí (svislice písmene). **Kontaktem vnějšího nebo vnitřního TLAKU** vznikají nové prvky, výrobky i systémy/vlastnosti/programy. Pro vznik krystalu je podmínkou „**tlak** z prostoru“, dopad tlaku se projevil **do „programu** v krystalu“ (do konstrukce hran a **do uzavřené růstové** struktury krystalu).

C OTÁZKA – vyjadřuje **snahu dokončit CELEK**. Otázka vyjadřuje „směr nahoru“ (rodič, učitel, bůh...nebo symbol „šestky“). **Odpovědi získáváme** ze směru „**shora dolů**“ (od rodičů, od „boha“... a ze symbolu pro „**kontrolu v protisměru**“, získaného **otočením šestky na „devítku**“. Otázka **CO?** svými písmeny vyjadřuje nutnost dokončení (písmeno C) naplněním obsahu „prázdné nuly“ = písmene O).

Cesta latiny k češtině přes další „světové“ jazyky je jedinečná a plně prokazatelná...v době, kdy lidé pochopí souběžnost vzniku latiny s tonální strukturou, nezbytnou pro přenos informací = frekvencí dalšími způsoby. (viz mé řešení Gödelova teorému - o bezrozpornosti a úplnosti symbolových poznávacích a řídicích systémů člověka).

Češtinu modelovaly generace našich slovanských (a Hyperborejských) předků – pod dohledem a korekcemi **planetární verze MATRIXU = dlouhodobého genetického projektu pro obnovu lidskosti**. Název „**květ života**“ navazuje na verzi podobnou, realizovanou (také z vrstvy primátů) na Marsu – a přenesenou na Zemi v názvu „**Strom poznání**“ (Sefer Jecira), ten byl také základnou pro druhou verzi projektu „**křesťanství**“ ve zdvojeném nastavení našeho kalendáře.

H SYMETRIE struktury, rostoucí **od svého středu** v „**pravých úhlech**“ (v hodnotách „**devítky/90** stupňů) – začíná „**bodem**“ uprostřed vodorovné příčky v symbolu „**H**“.

Symbol „H“ je zrcadlovým obrazem **zvukové frekvenční struktury**, která vytvořila **polaritu nehmotného a hmotného prostředí téhle galaxie**. **Dva** konce středové vodorovné úsečky písmene **H** vedou **k bodu** v jejím středu lze je vnímat jako zaznění dvou nejpodobnějších **zvuků = oktávy**, oktávou byl kdysi i výškový rozdíl mezi mužským a ženským hlasem. Prolínáním (= **rezonancí**) obou tónů vzniká **nový**, třetí tón (**středový „bod“ příčky písmene H**), vhodný pro grafický vývoj nového příběhu (paradigmatu) o vzniku a dočasném zanikání. V rozměru „**rezonance oktávy/muže a ženy**“ je novým „**tónem**“ jejich dítě, **rodina** je cílovou podobou/tvůrčí jednotkou **rezonančního principu**.

Zvuková struktura **C- dur stupnice** vznikala rozdělením **rezonančního principu** do tónů a souzvuků v řadě sedmi rezonančních vztahů **posunujících efekt „vznikání“** až do **sedmého tónu**, nejbližšího k novému prvnímu tónu **v další, vyšší oktávě**.

V hudební stupnici (v tonálním=emočním poznávacím systému hudby) má symbol **H** dvě frekvenční=kmitočtové hodnoty. **V durové stupnici je symbol H zvýšeným, sedmým, „citlivým tónem“**, který hledá = **směřuje** k dalšímu tónu = vrchnímu tónu od zdrojového. Směřuje k prvnímu nové oktávy (k úloze matky v příměru „**Adamova žebra**“ v biblickém příběhu). Celek stupnice **přesouvá výsledek rezonančního principu (= vznik vrchní kvinty) zpět** do zdrojové oktávy, do vlastnosti sedmého tónu a jeho snahy **pokračovat v nové oktávě, ale i potvrdit soulad** s prvním tónem stupnice (úloha ADAMA v bibli).

Vrchní tón oktávy je proto zdrojovým i kontrolním nástrojem **vývoje rezonančního principu..... do osmi vrstev sebeřízení** pohybových sil v prostoru.

Zvuková struktura stupnice **zrcadlí předchozí i následný** vývoj rezonančního principu (2 : 1) až do „jednotky s nejvyšší hladinou sebeřízení“. Harmonický lidský pár je cílovou hodnotou rezonančního vývoje zvukové oktávy v rezonančním celku původních šesti tónů stupnice C-dur (doplňených sedmým až později v Asii, v trojici mollových stupnic).

Struktura hudební stupnice v dalších oktávách má svou vývojovou cestu rytmů a hudby **propojenou s růstem moudrosti lidí do osmi VRSTEV SEBEŘÍZENÍ.**

Do každé vrstvy někdy zasahuje genetický sebeřídící projekt MATRIX, kontrolovaný občas rozvinutějšími civilizacemi. Matrix nám nabízí partnery, které potřebujeme pro svůj další **celostní vývoj**, tvarovaný do rodové genetické linky v měnícím se životním prostředí.

První vrstvou sebeřízení (obdobou „vrchní kvinty“) je **narození dítěte z matky** (matka je analogií vrchního tónu oktávy), **vývoj jedince** pokračuje kopírováním vztahu rodičů **do formování růstu zájmů dítěte osobní zodpovědnosti** při hledání a rozvíjení svých zájmů. **Cílem první vrstvy** je formovat hodnotu jedince do **řady priorit, tvarovaných dvojic** (rodičů, okolního prostředí a tím, co si jedinec nese z předchozích existencí do současné (vlohy či defekty), rozložené do dalších vrstev osobní zodpovědnosti.

Druhá partnerská začíná hledáním (od kamarádů ve škole a na hřišti (nebo u počítače) se odvíjí cit pro spravedlnost a **způsob komunikace = povaha člověka**. Tou pak získáváme anebo ztrácíme lidi. **Poznat včas povahu vybraného partnera je nejtěžší úkol v životě**. Toto umění oddělit omyl od lži často začíná otázkou „jak jsi to myslel/a/? **Otázky místo slibů** tvarují zodpovědnost a toleranci k osobním zájmům obou partnerů, například tak, že si sebe představím v situaci toho, s kým mluvím.

Cílem druhé vrstvy je poznat prostředí, které formovalo vybraného partnera – pro společný život anebo jeho část. **Včasná dohoda** na způsobu hospodaření se svým - a se společným časem (a penězi) vytváří prostředí pro vznik rodiny. Manželství na zkoušku (při dodržení antikoncepce) je užitečnou kontrolou zodpovědnosti partnerů.

Třetí vrstva je rodinná, vztahy a jsou samospádem předchozích, dítě formuje vztahy v rodině na společné a osobní. Bez předem vytvořených priorit partnerů nemá smysl **rodinu zakládat**. Příroda ženám přidělila zodpovědnost za pokračování rodů – a mužům zodpovědnost za prostředí, ve kterém rodina žije. Rezananční princip 2 : 1 (kde dítě je společnou „kvintou“) přenášený přes dítě do osobních emocí funguje spolehlivě, ale mění i priority, což vede z nedořešených rodových sporů do růstu nespokojenosti. Udržením vstřícné komunikace vzniká prostředí pro propojení (přesněji rozpuštění) **nenávisti a strachu**. Ze zamilovanosti teprve v rodině **vzniká LÁSKA** v hladině, potřebné pro společné řízení osobních priorit. Biologická potřeba sexu u nezralých párů obvykle nabízí opačný proces – opuštění osobní zodpovědnosti za svou povahu a činy, k cestě výčitek do strachu či nenávisti. **Cílem třetí vrstvy** je **poznatek, že hodnotu čehokoliv určuje dosažená hladina zodpovědnosti za svou povahu**. Tu ladíme v rodině a v rozvíjení toho, na čem se umíme dohodnout - anebo vyřešení něčeho, k čemu jsme donuceni emočním nebo vnějším okolím.

Čtvrtá vrstva sebeřízení je součtem tří předchozích, dosažená dynamika **vztahů a zájmů v rodině** vytváří vnitřní **rozhodovací „pyramidu“** anebo „**toroid**“ členů úzké rodiny. Zájmové činnosti v rodině vedou k rozvíjení řídicích schopností (člen svazu rybářů se může stát jeho ředitelem) – **s následkem** zařazení rodiny do nových příbuzenských a společenských vztahů. **Cílem čtvrté vrstvy sebeřízení** je **schopnost v rodině vytvořit komunikační prostor** pro

různé zájmy tak, aby výsledek uspokojil tu část rodiny, které se téma týká.

Pátou, politickou vrstvu sebeřízení je hledání lidí, jejichž povaha a schopnosti jsou vhodné **pro řízení vnějšího prostředí** (obce, oboru podnikání apod). Dobré vztahy v rodině vedou k **zájmu o věci veřejné**. **Politik je** člověk s **osobní zodpovědností** za realizaci dohodnutých společných zájmů.

Rozdíl mezi pyramidou rozhodování a toroidem se odvíjí z prolínání dvou opačných směrů. **Zahraniční a vnitřní řízení státu se odvíjí od nákladů mezi vyrobenou a spotřebovanou energií**, kde jejich rozdíl **vypovídá o hodnotě lidské práce**. **Globální seznam přírodních zdrojů** pak umožní **vytvořit hodnotu státu** (měnu, koeficient pro obchodování...BRICS?).

V praxi toroidní struktury vytváří **vrcholy pyramid** (oborů lidské činnosti) **kruhovou osu toroidu**. Vrcholem na této ose **je měna**. **Jedním směrem** (vpravo?) probíhá řízení „**shora a ven**“ (od ministra **zahraničí**) - **a ve stejném směru** postupuje na vrchol „**zdola a zevnitř**“ struktura řízení – od rodin do obcí a větších správních celků (k ministru **vnitra**). Tato trojice (měna + řízení ven + dovnitř) vybírá partnery z „osy toroidu“ pro dobově potřebná rozhodnutí.

Výhodou toroidu je obousměrná dynamika vlivu na sousední obory. Sledování pohybů v oborech v celém toroidu už dnešní technologie umožňují zobrazit graficky v reálném čase. **Toroidní řízení společnosti je pokračováním sebeřídících procesů v přírodě, poplatných síle lidské zvědavosti**.

Šestá vrstva sebeřízení je **jazyková**, vede z latiny k dobovým vítězům „světových jazyků“, angličtinu, francouzštinu a němčinu zřejmě nahradí čeština. Zdůvodnění tohoto tvrzení zatím čeká na zveřejnění, stejně jako **dlouhodobé utajování vzniku latiny**, vznikla mnohem dřív, než nám dostupné prameny nabízejí. Důkazem o kvalitě češtiny je shoda „smyslu a počtu“ v **trojici globálních symbolových poznávacích a rozhodovacích systémů = jazyků**. Vedle svého **etnického** používáme jazyk **matematický a hudební**. Neznáme dějiny **jazyků asijských kultur**, které **vedly k propojení s latinou**. Úloha latiny byla a je klíčová pro tuto planetu, stala se náplní mého hledání základních souvislostí pro vznik hmoty a života. (viz níže + jiné texty).

Sedmá vrstva sebeřízení je **pohybová – rezonanční**. Všichni víme, že bez existence první pohybové síly by vesmír, hmota ani lidé nemohli vzniknout, **existence POHYBU je fyzikální silou, která realizuje vše, co jsme nazvali „bohem“**. Pro příběh o vzniku pohybu nám tvůrci biblického příběhu nechali náповědu – **úlohu SLOV při pojmenování jevů a procesů** v přírodě. Sebeřídící síla „boha v protipohybu“ je doložená fungováním zákona **akceREakce**. **Vyváženou hodnotou protisměrných sil je i magnet, je hmotným prapředkem harmonických vztahů v rodině**.

Osmá, datová/informační vrstva sebeřízení jevů a procesů je začátkem i rostoucí **velikostí PAMĚTI VESMÍRU**. **Množina MEMů** uzavírá (zmrazí) každý pohyb do nepatrné „**kuličky objemu prázdnoty**“, která **je naplněná dráhou každého uskutečněného pohybu** a lze ji „oživit“ lidskou energií – přáním nebo hledáním „v paměti“. **Samotný prostor** musel také nějak vzniknout, **bez existence pohybu a jeho zamrzlých drah by řada hustot, hmot a živých forem nevznikla**. **Pohyb je skutečné jméno boha**. **MEMy** v prostoru mezi hvězdami a planetami mají teplotu **tří stupňů Kelvina**, vyplňují nehmotné prostředí vesmíru. **Informace** je jiný, statický název pro paměťový **záznam o pohybu**.

Přesahem oktávy je **devátý** tón (nona), který je současně i prvním tónem další, vyšší oktávy. Zařazení „**devítka**“ ze zvukové (frekvenční) struktury do myšlenkového prostředí probíhá **převodem zvuku na obraz** – do tvarů písmen a číslic – do konstrukce desítkové soustavy. Devítka má v matematice vžitou úlohu pokračování řady samostatných stupňů... až do vytvoření dvojice (10). Ale v původní řadě stupňů v oktávě (12345678) má devítka (v jazyku **samotných číslic**) jinou, **kontrolní = směrové opačnou** úlohu.

Znalci „kabaly“ vědí, že **devítka** je **VÝSLEDKEM uskutečněných kroků**. Propojení desítkové soustavy dvanácti symboly (012345688910) spojuje rezonance zvukového jazyka do stupňů a pravidel **mate/matiky = nástroje pro modelování procesů** a hmotných předmětů. Kmitočtová struktura **12ti půltónů** rozvíjí desítkovou soustavu, **učíme poznávat propojení hemisfér pomocí zvukových, grafických a myšlenkových systémů**.

Jedinečnou hodnotou latiny je převedení zvuku písmene z úst nejen do grafických „obrázků“ ale hlavně do třetí tonální – ale vede i do prvotní komplexní kmitočtové struktury vesmíru. Jedinečnost zvuku z úst (pro každé písmeno) si vůbec neuvědomujeme. A už skoro nic netušíme o **propojení zvukových hodnot každého písmene do kmitočtových vztahů a souzvuků 12ti půltónů v C-dur stupnici**. Tento vztah poznali **ti, kdo latinu kdysi propojili s bukvicí**, jazykem velmi staré civilizace v Asii. Jejich potomci řídili v našem letopočtu **vývoj vědy z véd** a připravili tento obtížný přechod (Covidovíru) do období „věku POHODY“.

Tonální struktura stupnice umožnila svázat určitý **zvuk písmene s dvojicí „obrázků“** (písmen DO, RE, MI,..) a **tóny označit vzestupnou řadou číslic**. Gramatiku jazyka i pravidla matematiky tyto symboly pro „**paměť vesmíru**“ vytvořili lidé, proto můžeme frekvencemi svého mozku také zpětně v prostoru informace vyhledávat a vnímat. V mozku paměť není, hemisféry jsou připojovací částí „vícejádrového čipu“ (mozku), u lidí každá pracuje s jinou rychlostí.

Zápisem **opakovatelné dráhy (myšlenkových) pohybů** vznikaly a vznikají „chemické prvky“ – přesněji názvy **pro kvalitu pohybů** v tabulce vytvořené Mendělejevem. A dnes víme, že tyto chemické prvky jsou „**zamrzlé dráhy pohybů**“ uzavřené do **nepatrných celků (atomů), pojmenovaných člověkem a udržovaných lidskou pamětí**. Představa kuliček, kde energie „do/teku“ posunuje naše přání v „červí díře“ mezi hlavou a „barvou nebe“ (nebo noci) nás vede k hlubším znalostem o jednotě i varia/bilitě všech pohybů (kmitočtů=2D pulzací=3D) ve vesmíru. Praktickou rezonancí je přenos tepu matky do jiné „oktávy“ tepu = pulzace v plodu.

Tón „Hes“ a tón „Há“ se lidí „o polovinu“, přesněji o půltón. Tón „Hes je“ značený obvykle **písmenem B**. Svislice písmene B zobrazuje propojení (zvukem při otevření úst) mezi vnitřním a vnějším prostorem, tuto svislici nemá „trojka“, „3“ a písmeno energie „E“ je zrcadlem předchozích symbolů. Je dobré vědět, že „jejich matkou je osmička“, takhle vznikala velmi dávno tonální kmitočtová struktura, o které se máme asi dozvědět víc až v téhle době (2000 – 2012 – 2030), kdy se tři součtové „pětky“ propojí do nové etapy, odlišné od té, kterou plánovali ti, kterým peníze a moc poničily rozum.

Je na každém z nás, aby si dovedl propojit otevření + zvuk z úst s rozpulením celku a propojením polovin svislicí (písmena B)... například takto: jak z úst vyústí informace, kterou jsme v nádechu přijali – a zvukem vypustili. Kam se ale vydaný zvuk „ztratil“?... samozřejmě do prostoru, odkud v nadechnutých kmitočtech přišel. Rozvíjení fantazie a řazení nových informací k uloženým – je úlohou symetrického čtení zvoleného slova „abecedou lidštiny“.

Dokladem utajování znalostí o souběžném vzniku latiny s tonální strukturou hudby mentálním systémem matematiky je katolická liturgie, kdy kněz věty říká ve výšce stejného tónu - **ale poslední slova posune o malou tercii dolů, na šestý tón** stupnice. Kdyby ten posun

(snižování kmitočtů) neměl svůj přesný účel, tak by tento rituál církev římsko katolická nedělala. Pro udržení své moci lze využít jen to, co je utajované. **Prozrazením tajemství se moc rozpouští.....**

.....

Nástroje, vhodné pro směřování myšlení:

B je symbolem propojování rozděleného celku prostřednictvím času, zobrazeného svislou úsečkou, která je obrazem všech existujících kmitočtů (ve 3D pulzací), zahrnutých do slova ČAS.

J ukazuje CESTU k CÍLI nenásilnou formou potřebných kroků, kde náhlá změna směru (= písmeno „L“, symbol práce) vyvolá odpor, zatím co ohýbání směru k cíli – oklika (chvilka pro rozmyšlení) tvaru „J“ často urychlí pochopení cíle/úkolů.

D DOBRO začíná dosažením poloviny cesty k cíli, je potřebné k té polovině dozrát nacházením svých předností a nedostatků. Jejich vyvažování rozumem pak může vést k ROZPOUŠTĚNÍ nenávisti anebo strachu, což otvírá prostor pro vstřícnost k jiným cestám jiných lidí. V symbolu je rozpouštění vyjádřené spojením dvou oblouků do celku.

M dokládá vznik HMOTY ze směru „shora dolů“, dvě svislice v úloze dvou tónů oktávy a „šipka“ dolů nabízí srovnání s dvojicí rodičů, kde „klín“ je počátkem mateřství, převádí pocity a myšlenky do „kmitů“, potřebných k narození dítěte.

A ZAČÁTEK řady kroků, ale i „stupínek“ ve vrstvách (sebe)poznání najdeme ve spojování nejméně dvou směrů (úseček/kmitočtů) do výsledné hladiny zkušeností – zobrazené vodo/rovnou příčkou mezi úsečkami tohoto písmene.

Z ZAČÁTEK z protisměru, od konce abecedy – je specifikou tohoto symbolu, ale i české abecedy, písmeno postupuje k rovnováze života souběžně v obou směrech – myslet v protisměru znamená kontrolovat to, co je k nám směřováno, proto je písmeno „Z“ ve smyslu slova začátek – **i na konci!**. Naši předkové do gramatiky jazyka vložili ohebnost i kontrolu – v podobě citu pro spravedlnost.

N NEGACE = ZÁPOR - otočením „N“ (o 90 stupňů) se písmeno mění na „Z“, NESOUHLAS na ZAČÁTEK, na jiný, SKRYTÝ přístup ke stejné problematice. Znalost této proměny „prostým otočením“ posunuje schopnosti českých lidí ve vnímání množiny výkladů, ukrytých do „úseček a obloučků“ velkých písmen latiny. Klíčovou hodnotou proměny negace na začátek jsou dvě slova, obsahující rozdíl mezi zvířecí (úzce rodinnou) a lidskou psychikou, pro ni je charakteristický přístup ke všemu neznámému – s **OPATRNOU VSTŘÍCNOSTÍ**.

Y DĚLENÍ nebo SPOJOVÁNÍ směrů je vloženo do symbolu „rozdvojení“, do potenciálu ženy a té části přírody, končící písmenem „a“ (rostlina, kočka, věta...) **vztah** písmen k samičí či samčí přírodě je dalším dokladem kvalit češtiny, která vnímá a zapisuje souběžnost protiběžných sil (podvědomím kontrolujeme situaci?). V přírodě tuto rovnováhu protikladů známe u „pólů v magnetu“. Do pohybu dostanete síly v magnetu pouze vnějším podnětem, princip vývoje hmoty v přírodě probíhá „zvenčí dovnitř“ nás naučil používat také vnitřní tlak (pocit) do směru „zvenitř ven“.

I UKONČUJE nějaký proces, etapu nebo celek, svislice je symbolem času a potenciálu muže. **Samčí část přírody hledá nové možnosti** pro přežití, pro život rodiny a rodu. Množina jedinců generuje vnitřní rezonance na „hejno rybiček“ (politické strany) anebo polaritní „vůdce a stádo“ (dnes peníze a jejich spotřebič). **Rezonance magnetických sil se proměnily na emoce mezi ženou a mužem**. Zápis emocí probíhal od obrazů k symbolům. Jednoznačnost významu obrazu (medvěda) vedla k jednoznačnosti, vložené do pevného spojení určitého zvuku s obrazem každého písmene „latinky“. Další genialita latinských písmen je ve skryté existenci pohybu vloženého do „úseček a obloučků“, úsečka zobrazuje kmitočť (střídání protipohybů) a oblouček je částí rotace, druhého ze tří existujících forem pohybu. Součtem obou je třetí – **PULS (pohyb „z bodu“ do všech směrů a zpět)**. Výsledkem takového pohybu je **posílení „středu=bodu“ o novou informaci.... o velikosti prostoru, vytvořeného pohybem „z bodu do všech směrů“**. Princip pulzu známe v symetrickém zápisu zákona **akceREakce**, který je také okamžikem volby (v nulové hodnotě času=pohybu).

.....

Nápověda z prostoru = z informačních polí:

F SÍLA V POHYBU (dříve éter/ETHER) je jediným realizátorem vývoje hmoty a života, existence pohybu je skutečnou podobou „boha“. Teprve v době, kdy lidé vytvořili slova a jejich význam do dvojic **NIC** a **VŠE** a propojili je s dvojicí **KLID** a **POHYB** – tak bylo možné vytvořit nové paradigma z jiné trojice, z **existence pohybu, rezonančního principu a zákona akceREakce**. Rezananční princip je doložený „vznikem kvinty nad oktávou“, je zobrazovaný obvykle průnikem dvou kružnic (Vesica Piscis). Spojením slov (**NIC = KLID** a **VŠE = POHYB**) dostáváme odpověď, která v součtu písmen (**3+3** a **4+5**) po výměně (**3+4** a **3+5**) vyjadřují číslicemi hodnotu počátku existence a nástrojů pro její rozvoj. Dvě trojice (**rozměru a času**) + (**čtyři síly v pěti smyslu**) na počátku letopočtu vytvořily v češtině pomocí číslic „obraz nástroje“, cestu k sedmému tónu C-dur stupnice (**3+4**) v oktávách kmitočtů, které vytvořily lidský pár v naší galaxii (**3+5**). **Podstata jazyka ze samotných číslic** vychází z označení tónů v C-dur stupnici číslicemi, kde „sedmička“ je „citlivostí doby“ a navazuje na rovnováhu „sedmiček“ prvního a současného letopočtu ($2023/7531 = 7/7$).

Latina („učení křestu“ z Egypta) **poprvé vstoupila do kultur v Asii po moři** – a **propojením se symbolovou strukturou „tabulky 49 bukev“** teprve vznikaly „indické“ **vědy, písmena malé abecedy latinky a tvary číslic, které nahradily číslice „římské“** (později indické a nakonec arabské).

Nové paradigma vychází z pohybové síly „F“, kterou známe v **trojici názvů pro vodík** (HYDRO/gen/i/um, DEU/teri/um, TRI/ti/um). Čtením „hezky česky“ se asociační řada s trochou „fantAsie“ promění na pohyby vodíku v prostoru - na **3 stupně teploty** podle Kelvina. **Cit pro rovnováhu** (písmeno „R“) náš národ vyjádřil **zvukem písmene Ř**. Spolu s diakritikou (emočními doplňky písmen) je „**vibrace zvuku Ř**“ podstatným prvkem k pochopení cesty jazyků - od latiny k češtině, světovému jazyku pro věk POHODY.

G PŘITAŽLIVOST má hmotný a nehmotný projev – **gravitaci** anebo **charisma**, fungují společně ve **vektoru „pravého úhlu“**. **Utlumením psychofyziky** jsme zapomněli, že **rychlost vodíku od slunce svou setrvačností vytváří tlak = odpor vrstev atmosféry, při spojení vodíku s kyslíkem** (ve vrstvách atmosféry) **vzniká třením teplo, které se znásobí dopadem na zemskou kůru**. Asi stále ještě není zřejmé, že „**vodík vodí**“ **informace** po vesmíru v **kmitočtech „nádechu a výdechu“** rostlin, zvířat a lidí, kde růst **hladiny sebeřízení vrcholí**

v lidském páru. (to se asilepší při druhém a dalším čtení mých textů...).

Cesta k hodnotě přitažlivosti lidského páru začíná **rovnováhou sil v magnetu**. Vstup vnější síly tvaruje **tlakem** nebo **přitažlivostí** nejen chování magnetu, ale i konstrukci všech součástí vesmíru. Latinské slovo **gravitace** známe jako **sílu, působící kolmo k zemi**, a **charisma** člověka ke druhému člověku je **silou vodorovnou**, řídí pohyb vnímání a myšlení **nad** zemským povrchem. Součet těchto na sebe kolmých sil (vektor) určuje hodnotu prostředí pro život. V symbolech latinky jde o otočení (90 stupňů) písmene „N“ na „Z“..

Obrana proti tlaku vnější síly vytvořila **uzavřené rozhraní = povrch** hmotného celku.

„**Povrch**“ **plynů neexistuje**, získáme ho uzavřením plynu do nádoby **a do své paměti**.

Pojem „**po/vrch**“ ukazuje (jen v češtině) směr, kde je úložiště naší paměti. Povrch prostoru s informacemi začíná modrým nebem a pokračuje dál černou barvou prostoru. Ta je obrazem rychlosti našeho myšlení. Rychlost vnímání (světLA) známe jako „trojku a pět nul“.

Názvem prvku nebo celku udržujeme (anebo budeme měnit) jeho „zamrzlou strukturu v prostoru“ na hmotnou formu v době, kdy se naučíme oživovat „dráhy pohybů, které vedly k jejich vytvoření.

Slupka (povrch jablka) obsahuje vrcholem **pohybu vnitřního programu (semínka) ve vnější struktuře (přírody)**. **Rezonancemi vnějšího a vnitřního prostředí** se přenáší řízení procesů dovnitř. **Ukládáním paměťových záznamů** roste „**program**“ = **vlastnost prvku obalená jeho názvem**. **Krystal** je „součtem přitažlivosti“, **magnetit** je rovnováhou opačných sil odpudivosti a přitažlivosti, **radium** se naučilo vyzařovat svou energii). Přejít do „živosti“ přírody pokračuje přenosem vnějších pohybů dovnitř, do PROGRAMU. V **semínku je program pro jablko „i“** pro strom, **ve vejci je program** pro slepici **anebo** kohouta.

V latině musíme hledat počátek matematiky a hudby, je v souběžnosti obrazové a zvukové (grafické a frekvenční) struktury latiny. Jedinečný kmitočet (**tón**) spojuje **dvě písmena** (DO, RE, MI,...) do REZONANCE v lidském vědomí. **Toto spojení umožňuje ukládání i hledání a ožívování paměťových záznamů, uložených v atomech vodíku a helia, vyplňujících vesmír.**

Jediná trojice písmen v hudební stupnici (**SOL/slunce**) přijímá i **vysílá MEMy** (v obrazech o pohybu a ve zvucích) do pravidel matematiky, ta je nástrojem pro modelování a změny hmotného prostředí.

Jazyk devíti číslic (8+1) je oktáva + „nona“ (= název první tón další oktávy) pracuje vždy součtem číslic do té poslední (anebo do rovnováhy dvojic), umožňuje KONTROLU vývojového prostředí **pomocí rozvíjení rovnic jedním směrem**. Výměna rovnítko (=) za slovo **re/la/ti/vi/ta** (pětice dvojic) umožnila přenos lidské paměti z vesmíru přes původní formu křemíku „doržetu“ (krystalu křemene **Si**) až do křemíkových technologií současnosti.

Umělá inteligence bude vždy jen následovat a pomáhat lidské paměti a zvědavosti = schopnosti spojovat nespojitelné.

P PRAVDA je proměnlivá síla pro dosahování shody názorů v množinách zájmů.

Velikost = hodnota libovolné pravdy odpovídá množině lidí, kteří ji chápou **ve stejném smyslu**. Pojem **pravda** představuje pro lidstvo zdrojový typ **pohybové = emoční energie**, směřující lidské chování od okamžiku, kdy jedné straně polemiky „dojdou argumenty“.

Pro hledání pravdy máme **tři symbolové poznávací a řídicí systémy (jazyky)**, **vedou k pochopení sebeřídících procesů v galaxii MD, formovaných střídavě prvky věcnými a myšlenkovými**. Dva jazyky jsou vázány ke **zvuku** a jeden ke **zraku**.

Skutečností je, že „bubínek“ v uchu je součástí lebky, ale mezi **zrakem a pozorovaným předmětem** je vždy **prostředí, zodpovědné za výsledek**. Matematika spojuje plochu 2D s lidským vědomím pouze zrakem „**přes prostředníka**“ – zatím co řeč a hudbu uši přijímají v nezkreslené podobě – „**přímo**“.

Globální nasazení zvuků a písmen latiny při nastavení gregoriánského letopočtu nás provází a tvaruje stále - na cestě rádců - „od faráře...k doktorovi“.

Latina je v **léčení=formování duše i těla** stále živá, je prorostlá do jazyků všech evropských (i světových) států. **Ale neznáme skutečný vznik latiny, matematiky a hudby, je vytvořený z rezonancí tonální (kmitočtové) struktury**, známé v názvu **C- dur stupnice**. Některá tajemství nám „řidiči dějepisu“ utajili do doby, než **P.P. Garjajev** popsal rezonance kmitočtů řeči do genomu národních jazyků.

O prvním vstupu latiny do kultur v Asii dějepisci mlčí, proto asi nikdo v současnosti (2023) **neuvěří, že čeština je vítězem putování latiny po zeměkouli**. Pravdivost tohoto tvrzení je ve vyřešení Gödelova teorému (o úplnosti a bezrozpornosti symbolových poznávacích a řídicích systémů) prostřednictvím významové a početní shody „základních vět“ zmíněné trojice jazyků.

Základní věta etnického jazyka je postavená na **vztahu tří podstatných z pěti nezbytných prvků/celků v existenci tří trojic**: „trojice rozměrů prostoru“ + „dvojice pro jednu volbu“ + „směru a rychlosti pohybu“ (viz text Vyřešení Gödelova teorému).

Tabulka **pohybových „chemických“ prvků** ve své původní podobě D. Mendělejeva dokládá **existenci rezonančního principu** – první verze tabulky zobrazuje **vznik vodíku „H“ ze dvou tehdy neznámých sil**. Samotný tvar písmene „H“ nabízí pochopení **„pohybových sil v symetriích rostoucích od svého středu“**.

Každé **písmeno tvaruje genom/podvědomí/ člověka** do určité hodnoty **emoční síly = do řady asociací = do POCITU**. **Pocit následně vkládáme** do takových slov, která odpovídají osobní informační hladině (ta vede od první osobní vrstvy sebeřízení až k šesté, jazykové vrstvě, do globální trojice jazyků pro řízení jevů a procesů).

U CÍLEM naší existence je realizace projektu „**ČLO/věk**“ (dříve **MATRIX**).

Cíl projektu jsem pochopil jako osobně volitelnou existenci člověka v nepřetržitém koloběhu ve dvou pohybových formách a jedné klidové. Střídání tělesných a beztělesných forem života vychází z tvrzení zakladatelů psychofyziky (Weber, Fechner) o trvalém propojení člověka s vesmírem. **Moje poznatky jsou dokladem o trvalém propojení člověka s určitým objemem paměti vesmíru**.

Paměti vesmíru jsou „zamrzlé“ dráhy všech uskutečněných pohybů do nepatrných „objemů prázdnoty“ (= Informační Bod Prostoru „**IBP**“ = „hvězdný prach“).

a) tělesná existence je **magneticko elektro chemický 3D** výsledek „osobního kódu“.

Cílem hmotné existence člověka je vytvoření **harmonického lidského páru, formovaného do osmi vrstev sebeřízení rezonančním principem a zákonem akceREakce**.

b) beztělesná existence mezi životy (duše) je souborem uskutečněných a možných životů, vázaných **vyvažováním pravidel** pro ženské anebo mužské tělo. Rostoucí základna pravidel (= kdo z dvojice se stará o co) převádí zvířecí psychiku (úzce rodinnou) na psychiku lidskou, vybavenou svědomím a morálkou. **Vytváření „kódu pro tělo“** (program ve spermii a vajíčku) **probíhá v rámci potřeb celého inkarnačního cyklu**. **Zpracováváním vloh a defektů** po narození nacházíme nástroje pro změnu své původní zvířecí psychiky na lidskou, svázanou s dvojicí slov „**opatrná vstřícnost**“ k **neznámým = nebezpečným** událostem.

c) beztělesná klidová existence „**hvězdného prachu**“ **následuje po ukončení všech cyklů existence**, kdy probuzením je **pohyb vodíku** mezi hvězdami a planetami. Postupně **procházíme = jsme** pohybovými silami, **učíme se** formovat řadu hustot do **programu=struktury=vlastnosti hmoty** (od „chemických“ prvků ke složitějším celkům).

Prožíváme se v pohybových silách, učíme se být rychlostí, tlakem, teplem, větrem,.. (rostlinou, mouchou, zvířetem...člověkem), měníme svá skupenství (plyn, voda, kov) – a pomáháme při konstrukci **symetrie slunečních soustav** – **procházíme vším, co jsme se naučili zvukem pojmenovat a rukama přenést na neživý materiál**.

Narodíme se bez této paměti, získáváme jen uzlové body ze svých lidských existencí. Tyto body (vlohy i defekty = osud) **můžeme, ale nemusíme** v tělesném životě rozvíjet.

Naše sluneční soustava je laboratoří pro obnovu svědomí a lidskosti z vrstvy zvířat. Pro pochopení lidské existence v galaxii MD je asi nezbytný předpoklad prvotního – a druhotných, zkrácených vývojových etap pro vznik hmoty a párového života. Prvotní i druhotný vývoj lidskosti nutně vedl i k rozpadu norem, oddělujících zvířecí psychiku od lidské. **Rozpad** morálky a svědomí si vynutil u rozvinutých civilizací **vytvoření tak dlouhého genetického projektu**, kterým by bylo možné **poznat a opravit v lidském vědomí to, co známe pod slovy svědomí a morálka**.

Opravy lidského genomu v té dávné době nebyly možné, proto vyspělé civilizace vytvořily dvojici nástrojů (zvěrokruh a latina), které formovaly náš vývoj do současných „oktáv kmitočtů=vibrací=rezonancí“ - **do osmi vrstev sebeřízení** v projektu, pojmenovaného slovem MATRIX.

Pochopil jsem úlohu a vznik latinských symbolů teprve letos (2023), v roce, kdy se první letopočet propojil s našim projevilo do přelomu, který asi prožijeme v příštích letech. Starší verze MATRIXU známe jako plazí a ptačí civilizace, ty čekají, jak dopadne **zdvojená vývojová verze** MATRIXU z primátů v naší sluneční soustavě. Marsovskou verzi známe v názvu „strom poznání“, naše (hyperborejská) se jmenuje „květ života“.

Propojení latinských symbolů se symboly jazyka Hyperborejců (později Rusů=Slovanů) nám vládci známých vývojových etap zamlčeli – **do doby, než porozumíme genomu**, který formoval lidské civilizace v galaxii MD. Stavebními prvky genomu je myšlenková=pohybová složka „chemických“ prvků, kdy další vznikaly kontaktem a „vstřícností=prolínáním“ už existujících v tabulce. Logická cesta pro vznikání složitějších forem se otevírá s tímto přelomovým textem.

Poznatky o dvourychlostní komunikaci lidských hemisfér v prostředí vesmíru **propojujeme dráhami svého podvědomí a vědomí**. **Tyto dráhy vedené bezkmitočtovou formou = rychlosti vodíku zcela mění úlohu člověka i znalostí, udržovaných vědou a setrvačností lidského myšlení**.

Emoce zvířat i lidí jsou nesené vodíkem ve vzduchu. Opuštěním kyslíku ve vrstvách atmosféry **se uvolní rychlost vodíku=vědomí** a letí ke slunci ve formě pohybové síly bez kmitočtu, proto ji neumíme měřit. (nůž se také sám neřízne, že...).

Ve slunci se pohybová rychlost vodíku mění na kmitočet a odraženou zpáteční cca poloviční rychlost? od slunce k planetám a jiným hvězdám v podobě kmitočtu zdroje (Helios/helium). **Vyzářená bílá barva je rezonancí (dítětem) obou rychlostí**.

Pochopením **SOUBĚŽNÉ existence člověka v hmotném těle a v nehmotné formě PAMĚŤOVÝCH záznamů** (IBP = balíček „modré barvy oblohy“) dochází k propojení zvukových a obrazových rezonancí, vložených dějinami do symbolů „latinky“, propojené s bukvicou a utajené pro tuto dobu.

Vstřícností k jiným dějinám i k technologiím křemíku se rozpustí odvěká polarita „oni a my“ v množině potřebných slov k jejímu rozpuštění. To se už děje od spuštění Covidu a obou válek. Vzdálenějším cílem téhle přelomové doby je **živá „zvukově obrazová komunikace** s už nežijícími předky. **Vzpomínáním** aktivujeme „informační balíček jejich života“ do elektromagnetické formy obousměrně ozvučeného videa.....BUM.

V NÁPOVĚDA „shora“ (nápad) je přijetím informace (IBP) z prostoru „duše“, realizace nápadu je výsledkem připravenosti člověka.

X vyjadřuje NEZBYTNOST VOLBY, křižovatku v hledání nejvhodnějšího POŘADÍ čtyř sil člověka: **MUSÍM, MĚL BYCH, MŮŽU, CHCI**.

Pro ženy platí častěji pořadí sil v protisměru, jsou ve své „duši“ zodpovědné za zachování

rodu, promítají „cíl své duše“ **zevnitř ven**, do povrchu těla. Svou existenci zajišťuje žena především okruh „úzké rodiny, do které jí vede její vztah mezi láskou a sexem.

Muži fungují opačně, „z povrchu“ ženy čerpají sílu pro cestu k její „duši“ (bohužel často jen hmotným „prostředkem“). Úkolem mužů je zvelebit prostředí pro svou ženu. Výběrem partnera pro rodinu vytváříme i dokládáme svou druhou a třetí vrstvu sebeřízení. Fungujeme „zvenčí dovnitř“, analýzou okolního prostředí rozšiřujeme oblasti, vhodné pro směřování své energie. Práce „s materiálem“ se často týká i žen – také muž vyjadřuje svůj vztah k ženám svou láskou k sexu.

Proměna „zvířecí“ touhy (sex) na lásku dvou lidí je podmíněna návratem svědomí a morálky do společnosti. ....takže je co dělat,...že....

W je symbolem **REZONANCE** je reálnou formou náповědy – **zrcadlí** souběžný vývoj mentálního a hmotného prostředí, je obrazem „základní oktávy“ (mezi mužským a ženským hlasem). Z neznámých dějin propojení latiny s bukvicí je zajímavostí vztah symbolu „W“ s národem „němých“, pozdějších Němců. Tito „odrodili Slované“ jako první z ruských národů pochopili hloubku latiny (vázanost zvuku a obrazu písmene s rezonančním principem) a proto zradili obrazovou symboliku „tabulky 49 bukev“, stali se „kramešniky“, později národem Germánů. Symbol pro rezonanci „W“ je pro Germány typický.

Q je symbolem **PŘESAHU**, „ocásek“ písmene naznačuje potřebu **vypustit vnitřní tlak** – **anebo přijmout nový impuls** do hotového celku. V globálním rozměru je symbol „Q“ známkou ukončení vývojové etapy a nástupu nové. Zajímavostí a námětem k přemýšlení je symbol „Q“ na konci názvů českých aut (Karoq, Kodiaq, Kamiq) **ve vztahu k úloze češtiny a Prahy v řešení skutečných dějin latiny v dějinách hmoty a života...**

.....

Čeština k písmenům „latinky“ přidala **symboly emocí** (diakritická znaménka)

Tečka („nabodeničko“ Jana z Husince) **nad** písmenem **ukončuje** proces nebo jeho část

Háček nad písmenem **zjemňuje** (š, č), ale i **vyostřuje** (ř) emoční hodnotu písmene

Čárka nad písmenem **zesiluje a prodlužuje** smysl písmene, trvání procesu

Kroužek nad „Ů“ představuje graficky cíl existence v obrazu „osy houpačky“ – dynamiky vývoje v koloběhu existence ....**čes/t/kou cestou**.

Á **OPAKOVÁNÍ** kroků i celků přirozenou cestou růstu a rozpadu do chaosu=proměny.

Ř **jedinečný zvuk CITU PRO ROVNOVÁHU** pomáhá při hledání **změny směru** nalezením podobnosti z protisměru (ze zrcadlení).

Í **TRVÁNÍ, STÁLOST** základních pohybových sil, úsečka je obrazem všech kmitočtů, doplnění „čárkou“ nabízí nekonečnost rezonancí časových okamžiků i vývojových etap, kterými procházíme.

Š, Č **SPOJOVÁNÍ** protikladů **KONTAKTEM** (jemností, vstřícností, poddajností, konáním s humorem). Trojice symbolů „K+O+N“ vyjadřuje cestu každého procesu – začíná kontaktem „stavu“ s „potřebou“ „K“ postupuje k vrcholu „O“ a vyčerpáním síly dojde k volbě dvojí úlohy symbolu „N“ (**Nebezpečí/Negace** – anebo **Nový Začátek** pootočením symbolu N)

Ů představuje konečný cíl projektu **ČLO/věk** (MATRIX).

Pro střídavou existenci lidského páru ve fyzickém těle v harmonickém souladu duší je symbol „Ů“ obrazem „života na houpačce“. Vývojovou jednotkou existence je vždy **DVOJICE**, sedm písmen v symetrii dvou trojic. Tři rozměry prostoru a tři formy času spojuje symbol „pohybu v časoprostoru“ tvarem písmene „J“. Emoční sílu jsme vložili do názvů a pojmů, proto je nové paradigma postavené na obsahu obecných pojmů.

Z počáteční dvojice NIC=KLID se oddělil **POHYB**, jediná tvůrčí síla, zodpovědná za vznik **rezonančního principu, realizovaného** v symetrii zákona **akceREakce**. Ten je také obrazem „volby v nulové hodnotě času“. **Cesta k symetrii vztahů v lidském páru** je cestou zvukových rezonancí, doložených základní větou tonálního systému – C-dur stupnicí. Dvojice latinských písmen označuje každý tón vzestupnou řadou číslic. Osm číslic je základnou k propojení matematiky s etnickým jazykem – po doplnění řady číslic o prvek „kontrolu v protisměru“ (otočená šestka je „9“) a dvojí úlohou „obrazu oválu“ (nula v matematice a písmeno + zvuk „O“) v jazycích lidí. Pohyb v řadě číslic zajišťuje „prázdná nula“ před počátkem řady – a po kontrole řady osmi stupňů poznání „devítkou“ může „devítka odhalit svou zvukovou existenci, je prvním tónem další oktávy, takže i „jedničkou“ ($9+1=10$, **z dvojice číslic vzniká číslo**). Desítka je obrazem naplněné počáteční nuly.

Konstrukce latiny vychází z přenesení „zvuku písmene“ do zvukových rezonancí (do tónů, intervalů a akordů). Popis každého tónu C-dur stupnice dvojicí písmen a jednou číslicí je vyjádřením rezonančního principu, kde číslice představují součtovou hodnotu poznatků v řadě stupňů. Vytvářením pravidel pro práci s číslicemi je odvozená myšlenková struktura matematiky – a její propojení s etnickým jazykem (zvukem „nuly“ je písmeno „Ó“).

Abeceda lidštiny je realizací MATRIXEM plánovaného „Velkého třesku“ (v roce „dvou sedmiček“ ve součtech letopočtů $7531 = 2023$).

Otevření zamlčených dějin o rusko čínské kultuře a jazyku 49 bukev muselo počkat na tuto dobu, kdy se rozpouští chyby, vytvořené nezralostí dobových vládců vybraných rodin v druhém nastavení letopočtu.

Po seznámení s emoční podstatou zvířecích a lidských jazyků bude už snazší pochopit souběžnost konstrukce latiny a zvířetníku. Pojmenování skupin hvězd do symbolů „znamení“ v symetrické struktuře dvojic a trojic (v grafické podobě zvířetníku) mělo svůj zapisovací jazyk – také latinu. **Astrologie** byla a stále je zápisníkem našeho vývoje z mírnější formy primátů. MATRIX pro bojovnější opice (strom poznání) vytvořil marsovskou civilizaci i její výsadek na Zemi – pro vytvoření atlantské civilizace. K propojení s „květem života“ došlo až po předělu v podobě „potopy světa“. **Obnovení latiny v Egyptě a utajení její mořské cesty** do národů v Asii byla nezbytným kontrolním okruhem „vývoje vládců“, potřebných pro vývoj mechanické (zvukové) opravy lidského genomu v době nedávné, spuštěné globálním nasazením „Covidovíry“ a obou „malých válek“ (na Ukrajině a v Gaze). Jejich velké sestřičky (První a druhou světovou válku) předcházelo podobné dřívější nasazení latiny ve dvojici našich letopočtů. Biblický příběh o výchově člověka využil rezonanční princip v podobě dvojice „zisku a úvěru“, kde prostředníkem (vrchní kvintou) byl bůh a jeho zlatá i papírová a elektrická verze. Řízená zpočátku římsko katolickou církví a dnes vědou a politikou.

.....

ČÍSLICE zobrazují **součtové STAVY a součtové VZTAHY uvnitř částí i celků:**

„1“ **PRVEK** anebo **CELEK** – základní jednotka = **člo/věk**. Jde o začátek procesu, kdy se narozením potenciál **zvířecí psychiky** v tělíčku učí poznávat možnosti pohybu a zvuku, ožívují se další smysly a psychika se mění na **lidskou, opatrně vstřícnou** k neznámým a **novým** jevům či procesům. Podstatná je nenahraditelnost obou rodičů při hledání schopností

dítěte. Oni vytváří nabídku zájmů a pravidel = povahu dítěte, jeho cílovou hodnotu v šesté vrstvě sebeřízení – jazykové.

Tvar číslice „1“ je složený ze dvou úseček, vyjadřují hmotnou a nehmotnou část člověka (tělo a dvojici „vnímání + myšlení“). Šikmá úsečka označuje počátek procesu (hladinu genomu v prostoru), vyjadřuje směr vzhůru vpravo (ke hledání pravdy), **svislice zobrazuje spojení času s hmotou těla, potřebu kontrolovat dosažené poznání se znalostí počáteční pozice.**

„2“ DVOJPRVEK = lidský pár je svázaný VZTAHEM = třetím nehmotným pohyblivým prvkem – „zvukem emocí“ ve slovech a činnostech. Každý výdech obsahuje proudění nehmotných informací z plic, teplota (vlhkost) dechu vede naše potřeby ke slunci (pohybem vodíku, **deuterium je proud vodíku**, obalený „přáním“). Vrací se od slunce s odpovědí **tritium je kmitočet vodíku**, uzavřený do názvu zdroje (slunce, helios, helium).

Tvar číslice „2“ navazuje na v horní části na předchozí směr **vpravo**, ale **mění ostrý zlom jedničky na ohyb**, dolů se vrací na **levou** stranu (svou prací zjistit počátek všech počátků), včetně důkladné **kontroly**, zobrazené spodní vodorovnou úsečkou (dobovou znalostí sil ve vesmíru).

„3“ ARCHETYP TROJICE je jiný název pro rezonanční princip 2 : 1, je doložený vznikem kvinty při zaznění oktávy. převedený do slovní formy jde o **nedělitelnost trojice směr + rychlost = poHyb.**

Rezonance v trojici má dvě varianty, opačné ve směru: vztah „dvojice **ke** třetímu“ - anebo vztah „dvojice **proti** třetímu“.

Existence hmoty a živé přírody se vyvíjí střídáním směru a protisměru = dynamikou pohybů ve vrstvách hustot, uzavřených NÁZVEM, pojmenováním.

Zvukem slov poznáme **celou cestu**, která vedla od „**NIC**“ ke všemu, co existuje.

Tvar číslice „3“ je součástí dvou dalších symbolů, spojujících číslice k písmenům.

Doplněním svislice vzniká „**B**“ (poloviny celků propojené **pohybem=časem**. Zrcadlovým obrazem trojky je „vyhraněné“ písmeno „**E**“.

Grafickým součtem – ZDROJEM této trojice (**3 B E**) je symbol „**8**“. Osmička je obrazem nekonečného pohybu ve dvojici. **Dvě písmena k jedné číslici** vyjadřují opět rezonanční princip 2:1.

„4“ ČTYŘI SÍLY člověka - musím, měl bych, můžu, chci (1 2 3 4) jsou mentálním nástrojem „jednotky s nejvyšší schopností **sebeřízení**“ = **harmonického lidského páru**. **Volbu pořadí** příroda rozdělila mezi muže a ženy do opačných směrů, potřebných pro vznik „vztahu ve dvojici lidí“.

Ženy když chtějí (4), tak **můžou** (3) nebo **by měly** (2) z muže udělat „může“ (3), protože musí (1) = **mají zodpovědnost** za pokračování rodu.

Muži musí vědět = mít zodpovědnost (1), měli by (2) **poznat**, kdy může (3) žena chtít (4). Opět je zřejmý rezonanční vztah 2 : 1 dvou slov ke třetímu – v křížovém propojení barev.

Tvar číslice „4“ vyjadřuje **celek** (spojením úseček) s potřebou najít počátek všech počátků (svislice dolů, bez kontrolní vodorovné základny, ale i vývoj „doprava“.

Častý „otevřený tvar čtyřky“ (horní šikmá a svislá úsečka) ukazuje současnou pozici lidstva v řazení a řízení dalších kroků. **Trojúhelník** vyjadřuje stav **genetického** projektu MATRIX - nejvyšší sebeřídicí struktury, vytvořené kdysi dávno rozvinutými civilizacemi **pro obnovu svědomí a pravidel morálky**. Strukturou projektu (verzí MATRIXU) je **schéma zvěrokruhu**

a **zápisníkem našeho vývoje je latinský jazyk**, který lidstvo přijalo v době zralosti potřebných rezonancí (znalostí o fungování sil ve vesmíru).

„5“ **LOGIKA – rovnováha v desítkové soustavě** vyjadřuje „pětkou“ polovinu celku. Desítková soustava je nástrojem k modelování hmotných předmětů lidskou ZVĚDAVOSTÍ. Ti, kdo znali a stále znají „**jazyk samotných číslic**“ (ztrátou morálky zmutovaný na kabalou) – ti vždy určovali, která strana rovnice se má rozvíjet a která je stálá = jejich. **Dělení na „my a oni“** zmizí asi až v době, kdy populace pochopí rezonanční vznik latiny – a dějiny kultur v Asii. Každý může najít a pochopit cestu latiny k češtině, kvalita naší mateřštiny je DOSAŽENÝM cílem obou verzí MATRIXU. ...ale věřit mi nemusíte, nechme času jeho práci...

Tvar symbolu „5“ po doplnění „zrcadlové pětky“ vytvoří spodní kruh (tvar „prázdné nuly“), kde směrovka vzhůru a symetrie vodorovné úsečky jsou obrazem „stropu poznání“ = úlohy času (ve tvaru písmene „T“). Zobrazení poloviny celku (jedné pětky) po „domyšlení“ zrcadlové pětky do celku nabízí pochopení matematiky = lidskou potřebu rozvíjení některé strany rovnice.

„6“ **SYMBOL přírody a člověka** je projevem **SEBEORGANIZACE přírodních sil do jazyků rostlin, zvířat a lidí**. **Genom hustot hmoty, živé přírody a lidských párů je zápisník všech uskutečněných a opakovatelných pohybů** v galaxii.

Pohyb v prostoru vytváří **zrcadlení – paměťové záznamy o drahách** těchto pohybů.

Paměťový záznam (MEM) vzniká při jakémkoliv pohybu, vznik prostoru „z bodu do všech směrů“ nám ponechává entitu boha v převleku za „**bod**“ = symetrii tří symbolů v tří/pěticovém „obrázku z kroužků a čárek“.

Trojice vzniká vytvořením **vztahu ve dvojici**. Paměťové body (MEMY) obsahují klidový potenciál (strukturu a vlastnosti) každého z řady pohybových=chemických prvků. Společně tato **informační pole** vyplňují „prázdnotu“ okolo planet a hvězd, do které vstupují svou hladinou sebeřízení všechny cyklující (živé?) prvky a celky.

V nehmotném prostoru z vodíku a helia sídlí naše paměť, přístupná v hmotné (trojné) formě i člověkem.

Zvuk umožňuje a mění komunikaci živých forem. **Dopad této „hustoty prostředí“** (např. vítr v lese) vedl do **ztráty funkce (zlomení stébla + potřeba opravy) = do polarit opačných stavů**, blízkých **polaritě emocí** u člověka.

Rozhodovací proces v genomu rostlin vedl k vytvoření „kolínka“, opravy, zpevňující stéblo v příčném (kolmém) směru k růstu. Stejný proces u lidí vedl k vytvoření **příčnosti** (spor, pře) a **příčinnosti**, která vedla k logice – do řazení postupných kroků při hledání příčin, zdůvodňujících ztrátu funkce.

Chyba a oprava chyby je motorem vývoje. Současným výsledkem **při hledání základních souvislostí existence je osm vrstev sebeřízení emočních sil lidského páru**, kde **šestá, jazyková je zvukovým rozhraním mezi hmotnou a informační (= pohybovou a klidovou) existencí vesmíru**.

Tvar symbolu „6“ vyjadřuje kroužkem informační hladinu společnosti – a úsečkou směr, odkud lze čerpat nové poznatky.....vpravo nahore, v prostoru „bez hmoty“ sídlí všechna paměť.

„7“ **STAV PŘIPRAVENOSTI (samospád k cíli)** posunuje efekt rezonančního principu

(kvinty nad oktávou) k nalezení „sebe“ kontrolou cesty zpět – k nalezení základního tónu a tím i „programu“ pro další oktávu. Tento „program“ vnímáme svou citlivostí jako cestu do další oktávy = do vyvážené struktury rezonancí intervalů a akordů ve stupnici a hudbě.

Sedmý stupeň „C-dur stupnice“ obsahuje sílu, přesah pro vytvoření REZONANCE se základním tónem – pro dokončení „oktávy“ = dvojprvku v oblasti zvuku.

Na slyšitelné zvuky navazuje řada rezonančních „alíkvótních tónů“ a všechny zvuky pak pokračují hmotným prostředím z vědomí každého člověka zpátky do „paměti vesmíru“.

Z paměti vesmíru rezonují do osobního vědomí všechny „nápadky a tušení“ – pokud se člověk připravuje pro potřebné rezonance svým vzděláváním. Vědomí zvířat, hmyzu a rostlin si rozvíjí svou vrstvu sebeřízení od schopnosti ukládat si paměťové záznamy do svého „programu“, do semínka nebo plodu.

Lidské vědomí vznikalo až se zápisem osobních zkušeností na hmotu – a schopností zápis „číst“ (spojit si obrázek zvířete s tím, co to zvíře umí).

Tvar symbolu „7“ nám ukazuje dosaženou hladinu poznatků (vodorovná úsečka nahoře) a směrem dolů doleva vede úsečka kontroly udělaných kroků – do minulosti.

„8“ CÍLEM opravného projektu MATRIX je posun lidstva do prostředí vyspělých lidských civilizací v galaxii, propojených genetickou strukturou pohybových (chemických) prvků. Název „ČLO/věk“ nabízí českou verzi ve dvou trojicích symbolů.

Šestka nás provází vývojovými věky v pěti „kalp“, která navazuje na pětiprstou a pětismyslovou strukturu lidského těla.

Propojení zvukové (pohybové) a mentální (paměťové) skutečnosti vychází z obrazu „otevřených úst“.

Ovál využívá latina k propojení dvou „dceřiných“ jazyků do nedílného celku. Symbol **nuly** v matematice a tvar **noty** v hudbě si lidské vědomí propojí k písmenu „o“ asi až v době, kdy vznik a dějiny latiny budou běžnou znalostí.

Tóny 1 – 8 jsou základnou matematiky, **devítka** je (po kontrole vytvořených stupňů) **současně i prvním tónem další oktávy**. Spojením jedničky s obrazem „oválu“ = **nuly** vzniká DVOJICE, vnitřní vztah původní a nové oktávy. Tato „desítka“ zobrazuje také myšlenkové propojení s etnickým jazykem **nula „0“ = písmeno „O“**.

Na každou zvukovou rezonanci (**tón**) je navázaná dvojice velkých písmen latinky (**DO, RE, MI, FA SOL, LA, SI, do**).

Symboly písmen latiny spojují obrazem **kmitočtu (úsečka)** anebo rotace (**oblouček**) dva ze tří základních forem pohybu. Výsledkem třetí=pulzní formy pohybu je hmotné prostředí i živá příroda.

Vznikání symbolů malé abecedy vede hluboko do dějin ruské části Asie, **do struktury a významu tabulky 49 bukev**. Náповědou jsou dva letopočty (7531 a 2023), které ukončují biblickou etapu a nastavují „věk pohody“. Klíčem k němu je právě znalost vzniku a dějin latiny, ale až po vyřešení úpadku morálky v části populace.

Doplnění „latinky“ o DIAKRITIKU = emoční hodnotu písmen latinky je zásluhou českých lidí (Hus a Komenský), cesta latiny po planetě vede k hodnotě naší mateřštiny. Důkazem kvalit českého jazyka je moje práce – **vyřešení Gödelova teorému** o úplnosti a bezespornosti symbolových poznávacích a řídicích systémů.

ZVUK je pro člověka nástrojem pro změnu nehmotné informace na hmotný předmět.

Osobním zájmem o určitou oblast získáváme rezonanční zázemí, potřebné pro přijetí a rozvíjení „nápadu“ do výrobku – anebo do velikosti firmy.

Tvar symbolu „8“ je obrazem dvou pohybů ve vzájemném protisměru (od středu mezi horním

a dolním kroužkem), kde spodní zobrazuje získané znalosti a z horního je čerpáme. Ve zvukové oblasti jsou oba kroužky prvním a osmým tónem stupnice. Současně uzavřený tvar propojuje ve vědomí písmeno „o“ i nulu s tvarem **noty**. Zápis not do pěti linek notové osnovy odděluje od té prostředí svět žen a mužů svislicí, „nožičkou“ každé noty, ženy svou úlohou udržují „horní svět“ pravidel a programů, muži upravují „dolní svět“ pro snazší život lidí v přírodě.

„9“ je symbolem s dvojitou úlohou. Spojuje **tonální svět hudby s myšlenkovou úlohou matematiky**. V hudbě je **devátý tón** současně prvním tónem nové oktávy, **„nona“** (latinsky) je ve vědomí nástrojem **kontroly v protisměru**. V matematice má devítka ale úlohu opačnou, protože je prvním tónem nové oktávy, tak vycvičené vědomí vyžaduje **pokračování řady**. Tyto dva úkoly (**kontrola celku + pokračování**) vytvářejí z číslic číslo, první DVOJICI = „desítku“. Jednička před „naplněnou nulou“ nabízí pokračování, ale až po kontrole celé řady původních tónů. Ve vědomí vnímáme **řadu 8 tónů**, dvěma jazyky, otočení číslice „6“ do protisměru „9“ a uzavření řady „nulou“ definuje nástroj pro hledání pravdy ve hmotě = matematiku. V jazyku samotných číslic vnímáme především vztahy mezi číslicemi a skupinami číslic, vázaných do dvojic a do symetrií. Devět číslic představuje „stupně poznání“ a dvojice stejných číslic mají svůj význam v dané situaci. V době, kdy se propojovaly kultury v Asii s egyptskou (bukvica s latinou), byla rozdělena do řady tónů=stupňů **„myšlená vodorovná linie uprostřed každé bučky**. Tu využívali tehdejší „žreci“ a „volchvové“ k odhadu „zralosti žáka“ pro základní – anebo hlubší výklad každé „bukvy“.

Devítka je přesahem oktávy, pomocí „shora“ – slouží jako **pro vyvažování SYMETRIE čtyř dvojic** (1+8, 2+7, 3+6, 4+5), které vymezují vnímání tónů a intervalů zvukové oktávy a umožňují intuici převést do tónů, do slov a do matematikou formovaného způsobu myšlení. Ze slov lze vytvořit symetrickou **„OKTÁVU DIMENZÍ“** (viz schéma na mém FB profilu). **Informace** z okolního prostoru ukládáme nejen do hmoty, ale i **zpátky** do nehmotného okolního prostoru „informačních polí“. Jsou přístupné přímo – **osobním vědomím - anebo později prostřednictvím technologií na bázi křemíku**. Dosažená hladina technologií spolu se znalostí vzniku latiny a cíle **MATRIXU** určuje i okamžik, kdy na planetu vstoupí rozvinutější civilizace veřejně.

Do technologií na bázi křemíku převádíme své znalosti a dovednosti, **„křemíci“ nahrazují lidskou paměť a práci tam, kde lze rozhodovací proces naprogramovat**.

MEMbrána v podobě obrazovky postupně propojí „zvukem a obrazem“ svět živých lidí s lidmi, kdo už tělo nemají, ale jejich **„informační balíčky“** (nápadů a vize) nám někdy nabízejí, jsou „paměť vesmíru – dušemi“, které aktivujeme naším vzpomínáním, rodovou paměť.

Tvar symbolu **„9“** vyjadřuje protisměr otočením šestky, „ocásek“ šikmo dolů a vlevo symbolizuje nabídku „nápadu a práce“ s jeho realizací. Zdrojová „šestka“ svým směřováním vzhůru ukazuje dosažený objem dovedností (kroužkem) a směr do prostoru, kde sídlí nepřetržitě naše paměť – a odkud přicházejí při dosažení potřebné rezonance i naše nápady a vize. Vesmír je přehledná, živá struktura pro sebeřízení vzájemně se přitahujících či odpuzujících prvků a celků. Dvojicí jsou dva prvky od okamžiku, kdy jejich rezonanční (pohybové) hladiny najdou společný „bod“ = impuls k hlubšímu seznámení.

„0“ + „O“ **OVÁL** nejen **udržuje hodnoty**, vložené do symbolů latinského jazyka, **propojuje matematiku s etnickým jazykem prostřednictvím tonální struktury - HUDBY**. Cesta ke zvukové komunikaci vedla sebeřídící princip vesmíru do bezčasové **rovnováhy opačných sil** (pólů magnetu), vyjádřené pohybovým zákonem **akceREakce** do stále

složitějších vnitřních programů = vlastností prvků a celků.

Písmeno „O“ nabízí záměnu vnímání = z číslice na písmeno, propojuje zvukový/kmitočtový oktávový systém s myšlenkovým = s matematikou, kde se rozměr oktávy 1 – 8 mění na dvojnásobek.

Propojováním zvukové (8) a mentální (10) struktury s tvořivostí prstů člověka (10) tak probíhá proměna „informace na hmotu“ oběma směry v rezonančním vztahu 2 : 1, generujícím z oktávy nový tón.

Shrnutí a vliv českého jazyka na události:

Čeština je jazykem, který pomůže používáním „abecedy lidštiny“ doplnit poznání člověka o fyzikální podstatě síly emocí, je nezbytná pro realizaci „obrazů a ploše 2D“ do třetího rozměru, zatím je stlačený na plochu obrazovky (nebo 3D světelné struktury hologramu) a spoléhá na lidskou paměť, která obrazy vytvořila vývojem MEMŮ, paměťových záznamů o drahách „pohybu vodíku“.

Podmínkou pro pochopení a přijetí hodnot naší mateřštiny je vysvětlení a zveřejnění chyb, kterých se dopustili ti, kteří měli realizovat původní egyptské „učení křestu“, projektu pro vstup mezi vyspělé mimozemské civilizace.

Byl realizovaný vědami o několik tisíc let dříve než byla latina zavedená do Evropy římsko katolickou církví. (viz příběh o Babylonu).

Podívejme se tedy na úlohu některých písmen „hezky česky“ – se znalostí abecedy lidštiny: Slovo „NIC“ vyjadřuje neexistenci - je proto přirozeným začátkem příběhu o vzniku polarit „dvojic“, oddělených – anebo svázaných vnitřním pohyblivým vztahem.

Dvě slova (klid + pohyb) vyjadřují „stav na počátku“ mají devět písmen propojených prvky pro pohyb myšlení (+), celkem 10 prvků ve vztahu 4 : 5 (čtyř sil, vložených do pěti smyslů). Písmena ve slovu „NIC“ je nezbytné vnímat jako symetrii, kde úsečka (rozhraní) odděluje obraz kmitočtu od obrazu rotace.

Zvuk je ROZHŘANÍM mezi hmotným a nehmotným prostředím.

Pojmenováním jevů, stavů a procesů kotvíme trvání těchto jevů, stavů a procesů nejen ve své, ale i ve vesmírné paměti.

Globální lidské emoce jsou řídicí pohybovou silou, nesenou formami vodíku, mozek je „čip“, tělo „základní deska“ a „databáze“ jsou zamrzlé pohyby = informace = paměť vesmíru.

Zvukem slov můžeme (se naučíme) měnit informace na hmotné plyny, tekutiny a předměty.

Písmeno „I“ je podobným rozhraním, mem/bránou dvou různých pohybů, ale také osou symetrie mezi krajními písmeny (N, C). Podobně je i člověk „osou i nástrojem“ - stvořitelem hmotných předmětů, technologií a nehmotných komunikačních systémů (odborných jazyků pro sdílení informací).

Symbol „I“ lze kmitáním vědomí po dráhách osobních asociací vnímat jako cestu k vědomostem, k novým vede i „abeceda lidštiny“.

Protipohyby (dostředná rychlost/kmitočet/ vnímání proti odstřednérýčnosti myšlení) mají svou dráhu (s klidovými body obratu) mezi sluncem a planetami, jsme propojení jedinečností osobních vibrací = PULZACÍ do globálního pulzu lidského podvědomí sledovaného Schumannovou frekvencí planety. Ta je zobrazená v jazyce symbolem („H“). prostorovou formou kmitočtu – úsečkami od středu písmene do opačných směrů

Pozn: Věda nazvala mikro pohyby globálního podvědomí „**fluktuací vakua**“, vakuum ve vesmíru nedávno nahradila směsí vodíku a helia, přísun vodíku je nezbytný pro existenci „termonukleární“ reakce ve slunci. Věda ale neví, že jen ve slunci existuje „Kelvinova nula“ teploty (-273 C), která kupodivu v součtu čísel ukazuje „teplotu vesmíru“ = **3K**.

Písmeno „**C**“ je v klidové formě **symbolem nedokončené rotace**. O dokončení okruhu žádáme otázkou „CO“ ? Z otázky vnímáme přirozený tah **k** odpovědi, **k** uzavření celku, **k** vytvoření rovnováhy mezi **emoční a věcnou** skutečností. Slovo **POHODA** vyjadřuje znalosti o souběhu kmitočtů a rotací v latině a češtině. Vstoupíme do věku pohody až svou znalostí cesty „od latiny k češtině“, ta je realizací dlouhodobého genetického **projektu MATRIX** a jeho druhého nástroje – **struktury zvířetníku** – pro vyzařování energií z hvězd do prostředí zvířat a zapisování jejich pokroků ve vnímání jevů v okolní přírodě....latinou, jak jinak. Je otázkou, kdy se poprvé astrologie a latina dostala k populaci na Zemi.....

Písmeno „**N**“ v trojici propojených úseček je **obrazem propojování pohybů v mezi dvěma opačnými směry**. Trojice kmitočtů (úseček) symbolu „**N**“ zobrazuje **kmitání, vlnění** (dynamiku prostředí), ale symbol obsahuje i „**nápovědu**“ pro hledání jiného přístupu – z **Negace** se „otočením o čtvrt“ (o úhel 90 stupňů) může stát **Začátek** ...jiné řešení problematiky.

Souhrn (staro)nových poznatků:

1. Vznikání vesmíru

Nekonečný, FRAKTÁLNÍ vývojový proces spojuje **dvě podobné či opačné části (pohyby) do prvního celku** – do DVOJICE. Příkladem takové spolupráce je rovnováha pohybových sil **v magnetu**. **Magnet je předlohou vztahů v harmonického lidského páru**. **Magnet i batole** mění **svůj vnitřní vztah dopadem vnějších vlivů**
Později se následky vnějšího řízení přesouvají do růstu programu = do vlastností všech forem hmoty a živé přírody – do **vrstev SEBERÍZENÍ**. Existují ze symetrického fungování zákona **akceREakce**. Rovnováha protisměrných sil v magnetu je pro člověka zdrojem rozhodování. Zákon vyjadřuje **existenci vyváženého** protipohybu (svou symetrií v okamžiku rozhodnutí), pohybovou formou tohoto zákona je ČAS. Čas měříme přenesením struktury „**zvířetníku**“ do ciferníku hodinek – a pohyby měříme stupnicí kmitočtů. Jediný pohyb, který měřit neumíme – je pohyb myšlení (zvířat a lidí), protože ten ještě není kmitočtem, ale **bez kmitočtovým pohybem, směřujícím** určitou rychlostí ke slunci.

Poznámka (kuchařka):

Vznik první, nepatrné rychlosti vyžaduje vysvětlení jejího růstu do rychlosti lidského myšlení: myslící člověk pochopí, že **vyslání „energie z určitého bodu do všech směrů“** vytváří svými dráhami kulový prostor, končící spotřebováním vyslané energie. Tam vzniká první informace – „o konci sil vyslané odstředivé energie“. A vytvořené dráhy té energie nabízejí pouze cestu zpět do výchozího bodu. Ale posíleného novou informací (o vyčerpání vyslané energie). Návrat je **posílením** původního „bodu“. Opakovaným vznikem stejných bodů nastane situace, kdy se „**bodům**“ **s podobným směrem pohybu podaří tento prvotní bod a jeho energii odsunout**, **spojené síly těchto bodů tak ovládnou vytvořený prostor a původní energie je donucena PRCHAT, hledat pro sebe další prostor**.

Opakováním posilování „bodů“ do „prvků“ a „celků“ (zvětšováním hustoty a vnitřní struktury/vlastností bodů) pod jejich tlakem do různých směrů vznikal rychleji další prostor – a tím i větší rychlost prvotní „**prchající**“ energie, odsouzené tlakem silnějších hustot k rozšiřování vesmíru.

Takže takhle by dopadla „boží energie“, pokud by nevznikl pro prvním pohybu také zákon **akceREakce**. Jeho opakovatelnost způsobil „zbytkový odpor“ prvotního bodu, když **se mu nelíbila** přicházející první informace – **o konci jeho sil**.

Celý tento logický průběh zákona **akceREakce** odpovídá i **současnému světu – včetně vzniku dvou protisměrných rychlostí emoční síly, které řídí naše jednání** (...když dojdou argumenty...). **Přicházející nepříjemná** informace nás **odpuzuje, ale reagujeme její silou – vydáváme informaci o sobě**. **Přicházející příjemnou** informaci **vítáme**, a vysíláme opět tuto svou energii do okolí – vždy myslíme i jednáme **v rámci své vrstvy sebeřízení. = v míře ovládnutí svých emocí**.

Pod vnějším tlakem – anebo **tlakem vnitřního přání** tuto **skutečnou bezkmitočtovou rychlost svého myšlení používáme**. Asi všichni víme, že „**nůž se sám neřízne**“, **proto nemůžeme rychlost našeho myšlení měřit, je bezkmitočtová**, zobrazená **černou barvou vesmíru**, plného námi nevyužitých možností.

2. Dějiny vesmíru

Základnou pro nové **paradigma** jsou **pojmy**, slova se stejným významem ve všech jazycích. Novým, skutečným „bohem“ je **TROJICE nedělitelného propojení SMĚRU a RYCHLOSTI v EXISTENCI POHYBU**. V mnoha vývojových etapách jsme hledali **slova, která dovolí napsat uvěřitelný příběh o vzniku a vývoji života** ve vesmíru.

Utajení vzniku latiny bylo asi nezbytné až do doby, kdy **anglický národ vytvořil z latiny a matematiky nový jazyk pro křemíkové technologie** – a **český národ přidal k písmenům latiny emoční doplňky – diakritická znaménka**. Oba národy tak otevřely **dveře do dějin svého jazyka**, ale i do **komunikace tří symbolových jazyků** v naší galaxii.

Příroda mě (v myšlenkách a vizích) vrátila do doby, kdy se vyspělá prvotní civilizace dostala do podobného stavu jako naše **SOUČASNÁ** – a vytvořila pro rozpadající se morálku **genetický dlouhodobý projekt MATRIX**, jehož **nástrojem je konstrukce zvěrokruhu a zápisníkem jazyk latinský**. **Pravidla morálky, zapsaná v genomu** nebylo tehdy možné odstranit, proto **MATRIX** obsahuje několik verzí zkráceného vývoje lidského páru **z přírodní vrstvy s nižší hladinou sebeřízení** (dračí a ptačí civilizace). Poslední **dvě** verze tohoto genetického dlouhodobého projektu byly určeny pro „**polidštění primátů**“ na **dvou** planetách naší sluneční soustavy. Známe název „**Strom poznání**“ (Sefer Jecira) pro vývoj lidstva na Marsu, výsadek marsovské populace na Zemi (po válkách o vodu) pak vytvořil **mentální „atlantidskou civilizaci**.

Na planetě Zemi vznikalo lidstvo z méně bojovného druhu primátů v poslední verzi projektu s názvem „**Květ života**“. Zájem ostatních vyspělých civilizací o vedl k různým experimentům a válkám, došlo k „obarvení lidí“ s odlišnou psychikou, vázanou k životnímu prostředí. V době dozrávání naší populace (po potopě světa) přeživší část atlantské populace v Egyptě rezonančně dozrála k **rezonančnímu přijetí latiny a výsledků**, získaných užitím zvěrokruhu (v podzemí komplexu Sakkary).

Tyto informace ve formě „**učení křestu**“ měly sloužit k přijetí lidstva mezi vyspělé civilizace – **ale až po spojení latiny s původním jazykem lidí**, žijících na Zemi.

Řidiči dějepisu až do nedávné doby **mlčeli o symbolovém jazyku** staroruské populace. Po zničení Hyperboreje se pracovní (čínská) i řídicí (ruská) část populace přesunula do Asie. **Lidstvo až po krachu projektu pro 2000 let objevuje propojení latiny a bukvice**, jazyka **původních kultur v Asii**, potomků hyperborejské populace.

Při spojování obrazných (intuicí vnímaných) významů „bukev“ s tvarem a významem symbolů latiny **teprve vznikaly vědy** a nový jazyk – **sanskrit, který doplnil** jazyky, odvozené z latiny (matematiku a tonální hudbu) o nové tvary „arabských“ číslic, o **malou abecedu latinky** a **trojici mollových stupnic**. Další pravidla matematiky vznikala z věd v Řecku,

protože ostrovní národ kontroloval a zkoumal egyptské učení = latinu stejnou, mořskou cestou.

Zkoumáním rezonanční podstaty latiny se z véd oddělily dvě vývojové větve – rodová koncepce (hyperborejská, později arabská a dnes pravoslavná) – a rezonanční koncepce, dříve i dnes židovská.

Z hodnoty véd, později „indických“ vznikl společný (kontrolní) **projekt = biblická etapa.**

Spory o lepší z obou koncepcí vedly nejen ke dvojímu nastavení letopočtu (výběrem některých rodů), ale i k **mnoha válkám o moc**, k vytváření **kolonií ze států, které neznaly „jazyk samotných číslic“** (a s ním i **souběžný vznik latiny s tonální strukturou rezonancí stupnice C- dur**. Anglické kolonie v Indii (dnes Bharátu) napovídají mnohé o „anglo/saském“ ovládnutí národů, vedené dvěma světovými válkami... až k současné (2022) dvojici válek, rozpouštějících nahromaděné chyby v minulosti.

Abeceda lidštiny je nabídkou k pochopení úlohy latiny přes dobové světové jazyky až **k češtině**, včetně důkazů v několika oborech. O takové cestě může být rok 2024 a další – pokud vývoj bude pokračovat v rámci mých vhledů do dějin.

Propojení hodnot každého existujícího symbolu do osmi bitového jazyka pro počítače vytvořil anglický národ (prostřednictvím tabulky ASCII), **ale proč angličtina a latina nepřijaly diakritiku?** Odpověď musíme hledat v době, kdy se latina dostala po moři do Asie. Domluvit se s domorodci na ostrovech si žádalo zvuky latinských písmen spojovat do zvuků, které byly vhodné ke komunikaci pomocí posušek. Do jaké míry je „ruční mluva“ počátkem „ručštiny“ jen zvukovou spodobou? – anebo dějinnou skutečností?

Angličtina používá stále spojování zvuku více latinských písmen do smyslu jediného písmene (H=ejč).

Je proto možné, že angličtina je jazyk lidí, kteří **latinu/učení křestu/** přivezli po moři **do kultur v Asii** přes ostrovy pozdějšího Řecka. Latinu námořníci znali, prožili „biblickou regeneraci „židů na poušti“, takový jazyk mohl být dorozumivacím prostředníkem k řídicímu symbolovému jazyku v Asii. Tím jazykem byla **bukvica** a její dějiny – ve struktuře tabulky 7 x 7 = 49 symbolů/bukev. Dlouhodobé utajování existence vyspělého symbolového jazyka (bukvicy) v Asii nahrává tomuto výkladu.

Jedinečností latiny je specifický zvuk + tvar pro každé písmeno – a provázání zvuku a obrazu do kmitočtů tonální zvukové struktury = do frekvencí, intervalů a akordů C- dur stupnice. Základnou pro souzvučky ve stupnici je **zvuková podobnost tónů oktávy a rezonanční princip**. Předlohou „oktávy“ mohl být rozdíl výšky mužského a ženského hlasu, zobrazený dvěma kružnicemi „Vesica piscis“.

Znalost úlohy nejstarších kalendářů umožnila dobovým vládcům formovat kalendáře novější – vždy u příležitosti nastavení dlouhodobého projektu, kde uplatnili „**jazyk samotných číslic**“, deformovaný nedostatkem morálky = vstřícnosti k lidem, kterým vládli. Znalost dějin latiny vedla nezralé vládce k účelovému přepisování dějin a k trvalé snaze zničit národ, který pochopil úlohu SLOVA jako první – jsme **Slova/né**.

Čtením slova po částech (anebo symetrickým čtením písmen = abecedou lidštiny) – můžeme zjistit, jak skutečné dějiny lidského vědomí odpovídají mým poznatkům.

Pro většinu populace bude těžké pochopit dějiny, utajované několik tisíciletí, které vedou k proměně vrozené „**zvířecí**“ **psychiky na lidskou** z **myšleného vodorovného rozhraní** každé bukvě. Vodorovné rozhraní oddělovalo výklad bukvě pro žáky anebo pro budoucí učitele = volchvy.

Sanskrit spojil egyptský rezonanční princip s rodovou strukturou asijských kultur.

Myšlenková hodnota obou jazyků pak vedla k **vytvoření „indických“ véd** – souboru pravidel

pro změnu zvířecí psychiky na lidskou, **vědy byly připravené pro naši vývojovou etapu.**

Sanskrit se později rozdělil do dvou jazyků, které formovaly naši civilizaci – **hebrejšťina** si tuto „linku času“ umístila **v horní části** svých symbolů a **arabština** tuto „úlohu času“, **potřebného pro další vývoj** vyjádřila **délkou spodní části** svých písmen.

Spor o kvalitu **rezonanční** nebo **rodové** vývojové doktríny vedl k válkám mocichtivého (ne)křesťanství obou národů (židů/Židů a Arabů) až do „žahavé současnosti“. Je nezbytné vědět, že efekt v podobě „**úroku ze zisku**“ je převedením rezonančního principu do biblického příběhu.

Zisk je obdobou „oktávy“, vzniká spojením **člověka a jeho práce**, **úrok** je proto obdobou „**vrchní kvinty**“ = **bezpracného zisku** těch, kdo vytvořili „**projekt pro 2000 let**“ (pro lidský pár /2/ a rozměry prostoru /000“) ze znalostí dějin Atlantské (dříve marsovské) civilizace.

Strom poznání (Sefer Jecira) **spolu s jazykem samotných čísel** byl základnou pro nastavení gregoriánského letopočtu.

Rezonanční princip (**zisk a úrok**) jsme poznávali zástupně – v úloze „**boha**“ a **peněz** – dvou forem „prostředníka“ až do současnosti:

a) Válka na Ukrajině rozpouští rakovinu „prostředníka“ (od boha ke zlatu, papírkům a elektřině na účtech. Proměna finančního systému proběhne v roce „osmičky“ (2024).

b) Válka mezi rezonanční a rodovou strukturou se rozpouští v končící kontrolní vývojové etapě MATRIXU, kdy **osobní vztah mezi zvířecí a lidskou morálkou** rozdělil lidstvo na **poslušné a rebely**, v procesu „překlápění“ globálních emočních sil na konci roku 2023.

Vládci „Si/On/U“ rozpouští svou zvířecí psychiku (úzce rodovou, kde rodem je korporace) **na lidskou, vázanou k celé populaci.**

Hlubší pochopení chyb Schwabovy knihy asi přijde s dalšími událostmi.

c) Široké a hluboko ukotvené „**srdce Slovanů**“ v prostředí Evropy **propojí rody a rodiny ověřováním tvrzení**, která jsem načel z prostoru anebo vyhledal na internetu.

Přirozený vývoj vztahů k ostatním lidem **nás vede do věku POHODY**, kdy každý najde svou „**vrstvu sebeřízení**“.

To znamená, že **přijme zodpovědnost za vývoj vrstvy nižší** a **nechá na sebe působit nabídky z vrstev dalších**, uspořádaných v **toroidní struktuře cyklů** ve vesmíru, kde **vrcholy oborů lidské činnosti** vytváří **vnitřní kruhovou osu** toroidu a příčné „řezy“ toroidu (připomínající letokruhy stromu) mají svou pyramidovou dynamiku pohybů vázanou **k oběma sousedním oborům v míře vzájemné aktivity**. Přímé (internetové či mentální) propojení s vrcholky oborů (na ose toroidu) pak umožňuje jejich aktivitu měnit anebo řídit – opět v rámci vyvažování vztahu k „řidičům“ oborů, kterých se nabídka změn týká.

d) **Abeceda lidštiny** může každému z nás pomoci k opravám některých vědomostí, které jsme se naučili považovat za stálé, neměnné, základní.

e) **Nezáleží na době, kdy informace či příběh vznikne, záleží na oka/mžiku zralosti skupiny či jednotlivce, kdy je možné novou informaci, proces nebo příběh pochopit a předat dalším.**

Jan Koňas, OSVČ, ve Vlašimi 02.01:2008, 16:12,

Revize textu:

27.03.2008, 25.06.2010, 12.08.2011, 14.02.2012 a 05.04.2012. 25.12.2013, 19.01.2016 a 23.10. 2016, **27.06. 2018, 18:18, 25.01. 2022, 11:04, 27.12. 2023, 10:22**